

РЕЦЕНЗІЇ

Літературно-мистецько-культурний журнал AYKIRISANAT (“Крамольне мистецтво”), ISSN 1300-1434.

ПЕРЕДІ мною на столі – нещодавно передплачений літературно-мистецько-культурний журнал Aykirisanat (“Крамольне мистецтво” з турецької), який уже чотирнадцятий рік поспіль кожні два місяці видає у м. Адана (Турецька Республіка) видавництво “Поларт” і редакційна рада в особі письменників Арслана Баїра, М. Деміреля Бабаджаноглу, Аднана Гюль та Яшара Йилтана.

Ось лише кілька відгуків читачів цього журналу: «... це одне з літературно-мистецьких видань Анатолії, що позиціонує себе поза скутими системами»; «... Айкирисанат” знаходить в собі сміливість працювати й підтримувати талановиті молоді обдарування у провінції, незважаючи на твердження деяких про те, що видавати в Анатолії літературно-мистецький журнал – справа невдячна»; «“Айкирисанат” пов’яв на нас у Стамбулі, як теплий вітерець з Півдня... то весняна прогулянка у світ середземноморського мистецтва»; «чесне, раціональне, вірне власним принципам видання, що уже має певний почерк»; «Концептуальний підхід – щирий, чуйний та чутливий, твори читаються на одному подисі... прекрасні картини на обкладинці»; «автори журналу – то люди, що ніколи не боялися сказати, що король – голий!»; «Ні для кого не є новою ота стамбульська пиха шляхтичів у виданні мистецьких журналів... ваш же “Айкирисанат” – насправді є крамолою для тих стріляних горобців. Крамолою, що дає людині смак жити й дарувати радість іншим».

Число 74 журналу (вересень – жовтень 2005 р.) публікує вірші переможців літературного конкурсу поетів. Крім того, журнал відзначає своє 13-річчя і з цієї нагоди влаштовує урочисті нагородження переможців конкурсу оповідань та поезії. Ми хочемо приєднатись до привітань колективу журналу своїм перекладом одного з віршів шановного поета Туреччини Аслана Баїра:

Острівки вогню

*Всі виблиски згасають і відходять
Із острівків вогню.*

*Одні на самоті лишаються у пістрявій
темряві*

Всі ночі й дні.

Бо як земля посріблиться,

То місяць закарбує в камені свої

письмена.

Ось тоді земна поверхня

Вдихає ті урочі звуки, –

Скільки стане грудей!

У мерехтливих виблисках

Погляди спалахують у полум’ї вуглин,

Зойки йдуть луною у місячному світлі,

Острахи ж розсіяно по сонцю.

Вся оголеність і безсилля

Сонячного світла –

Це втеча від місяця,

І зірок,

І мрій.

Здіймається – лиш морок усіх гір.

Зникають і відходять – лише виблиски

Із острівків вогню...

Число 75 (листопад – грудень 2005 р.) журналу є тематичним, присвяченим казці: воно відкривається програмною статтею Арслана Баїра «Що таке казка» і містить низку сучасних авторських казок турецьких письменників або ж записаних ними старожитностей. Разом з тим рідколегія числа кількома публікаціями згадує про дату смерті вождя турецького народу М.К. Ататюрка. Значне місце виділено також вшануванню, спогадам та віршам на згадку спочилого 10 жовтня минулого 2005 року визначного турецького поета та письменника, справжнього велетня світу літератури – Аттили Ільхана. На ті спогади надихнуло пророцтво самого поета у його програмному вірші «An gelir» (“Прийде мить”), що, разом із розвідкою про життя і творчий внесок, наводиться повністю:

Прийде мить

Грімко впадуть хмари.

В небесах неосяжна врода

І та давня наснага – помре.

Прийде мить – скінчиться й бесіда,

Змовкнуть скрипки, зникне

натхнення...

